

Varga László Edgár

ZAJZENE

szobámban tompák most a fények
kihalt az ész a dombokon
fagyznak tönkrement remények
szobámban tompák most a fények
a vének tanácsát hallgatom

szobámban tompák most a fények
mit számít már barát rokon
adóm a fényben mit sem ért meg
szobámban tompák most a fények
kihalt az ész a dombokon

szobámban tompák most a fények
lerágott kulcsont ón salak
vidámabb póttutajt remélek
szobámban tompák most a fények
és átúsznak sötét halak

szobámban tompák most a fények
és átúsznak sötét halak
a rémült törtfehér vásznanon
(anyám ezt úgysem értenéd meg)
szobámban tompák most a fények
mit számít már barát rokon

szobámban tompák most a fények
királyok aranyát lopom
de koldus kenyerével élek
(anyám ezt úgysem értenéd meg)
kihalt az ész a dombokon

szobámban tompák most a fények
latabár kálmánt ismerem
szomszédok rémesen zenélnek
vidámabb póttutajt remélek
hagyjál aludni istenem

szobámban tompák most a fények
vitézi máglyán égek el
szalonnád lassan eddegéld meg
egész nap trójáról mesélek
a keresztnél krisztus térdepel

szobámban tompák most a fények
tinédzser ittas halk atom
lózungból lesznek fejlemények
fagyiznak ittas szép remények
a vének tanácsát hallgatom

*Köpeny (Giotto után) No 496., 2016
(70 x 50 cm, szén, préselt szén, papír)*